

ejus atque assiduis postulationibus Patres victi, ne is pacem, quam cum illo fecerant, si rejiceretur, frangeret, ab Alexio incolis omnibus emigrare jussis, aliisque in locis collocatis, rebus asportatis, arce diruta, eam inanem atque vacuam importuno regi relinquendam censuerunt. Erat paucis ante id Senatusconsultum diebus Marcus Antonius Sabellicus, qui res Venetas conscripsit, ipsa in urbe mortuus: laudaveratque illum Egnatius. Quoniam vero civibus Venetis, qui tunc in Aegypto mercaturam exercebant, multa incommoda rex Alexandrinus intulerat, auctis præter morem Indicarum mercium pretiis, ipsorum bonis vi direptis, aliquot in vincula coniectis; Senatusque ea de re per legatos apud regem questus fuerat: regis legatus ad Senatum venit ejus controversiæ dirimendæ atque componendæ gratia, Tanguardinus homo Hispanus, qui multos annos Alexandria fuisset. ei est sumptus de mercatorum pecuniis æquis portionibus æstimatis datus.

*Sabellicus
moritur
XIII. kal.
majas.*

E Gallia etiam ab rege literæ, Julii literas ad Senatum datas attulerunt; quibus literis, quoad Julius viveret, Ariminum & Faventiam retinendi reipublicæ facultas dabatur. Eas literas Julius ad regem miserat, ut per illum Senatui redderentur, quo major auctoritas intercederet; quod intelligebat, illarum scripto multo minus se præstare, quam id erat, quod pactus cum republica fuisset, legatoque ipse Veneto suamet oratione confirmavisset. Id ubi Patres de legato regio intellexerunt, magna eos indignatio tenuit, ingrato animo esse Julium prædicantes, nullaque constantia, qui tantis receptis finibus, tot ad se missis una legatione civibus, quot nemini unquam externo, tam insignibus in illum civitate functa officiis, tamen nunc conditionibus a se uno positis non stet, nisi tenuissima ex parte, atque ejus quidem partis rege internuncio, ut illius auctoritate res, quemadmodum quidem vult, minore negotio transigatur. Eas ob regis literas coacto biduum Senatu decernitur, literas Julianas non esse accipiendas. Ferdinandus interea rex classe Nea-